

[Birgith Mogensen]

Rapporterne om mangeårige udenlandske erfaringer med hensyn til brug af kernekraft vil uden tvivl fortælle os, at vi bør etablere kernekraftværker på dansk jord. Det er simpelt hen i alle henseender sund fornuft. Og det er min faste overbevisning, at hvis vi i folketinget for én gangs skyld ophævede partidisciplinen og foretog en hemmelig afstemning for eller imod, ville vi få et stort ja for indførelse af kernekraft i Danmark. Det er en utopisk tankegang, det ved jeg godt, men den kan godt give stof til eftertanke.

Reelt og kønsekvent tænkt må jeg tilstå, at min tro på en forholdsvis hurtigt ja-beslutning til kernekraft kan ligge på et meget lille sted. En vildført befolkning skal først skifte mening, og det tager tid, selv hvis vi kunne få Danmarks Radio til at dele sol og vind lige vedrørende reel information for eller imod. Desuden er der stærke politiske kræfter, som stadig væk vil tale imod al sund fornuft også i denne sag. Politik ligner undertiden religion.

Maisted (FP):

Selvfølgelig kan jeg godt se, at det ikke er morsomt at være konservativ statsminister og venstreenergiminister under en debat som denne, for kendsgerningen er jo, at er der nogle, der er gået ind for indførelse af kernekraft her i landet, så er det de konservative, bl.a. med en overskrift i Børsen den 23. maj – jeg tror, det var i 1976 – om en canadisk atomreaktor, der kunne tilgodese alle danske krav til energi, eller en professor i reaktor fysik og atomkraftteknik, Povl L. Ølgaard, som siger, at vi må have kernekraft for vores børns skyld, for uden a-kraft får vi et miserabelt samfund.

Eller da venstre udtalte, at venstre vil have a-kraft nu og nej til naturgas. Det er fortidens synder, der dukker op på arenaen.

Men for nu ikke kun at tage de hjemlige teknikerkoryfæer på dette område, har jeg tilladt mig at læse lidt af en mand, der hedder professor Bethe. Han er atomfysiker, han har fået Nobelprisen, og han har fået Niels Bohrs Guldmedalje. Han argumenterer på den måde for, hvorfor man skal have a-kraft her i landet: man opbruger olieprodukter, naturgas osv., hvis vi ikke får et alternativt system, altså a-kraften indført. Han mener også, at fremtidens reaktor vil være fusions-

reaktoren, og at vi i mellemtiden, for det tager nemlig nogen tid at udvikle den, en 50–60 år, bliver nødt til at have det, der hedder fissionsreaktorer. Det gør han altså ud fra den betragtning, at bruger vi olien og naturgassen til opvarmning, så kommer vi til at undvære disse stoffer til andre nødvendige formål. Indfører man derimod disse kernekraftreaktorer så hurtigt som muligt og får dækket en væsentlig del af vores energiforbrug, så sparer vi på disse områder, og det vil sige, at vi langt ud i fremtiden har de nødvendige stoffer, bl.a. til at producere plast og plastdele af. Det synes jeg er en yderst fornuftig argumentation.

Men selvfølgelig går vi, som vi hele tiden har gjort det, ind for, at det er befolkningen, der skal afgøre, om vi skal have kernekraftværker her i landet, og at man bør gennemføre en folkeafstemning, så snart man har den nødvendige baggrund.

Men det er en filibusterpolitik, der føres, når man siger, at man ikke har de nødvendige oplysninger til at kunne tage en beslutning. Det, der er lykkedes venstrefløjsspartierne og dem, der har en anden opfattelse af, hvordan samfundet skal udvikle sig, er at bilde befolkningen ind, at kernekraftværker er sådan nogenlunde det samme som atom-bomber, brintbomber og noget i den stil. Det har intet med sagen at gøre selvfølgelig. Den er nemlig 100 pct. sikker, og den er oven i købet miljøbevarende. Der sker ikke nogen forurening, der er ikke nogen usikkerhed. Jeg henholder mig kun til én, som måske ikke ved nær så godt som VS, SF og socialdemokrater, en Nobelpristager, der er ekspert på området, og en dansk professor på området, men de ved selvfølgelig ikke, hvad de taler om, det ved de andre da meget bedre, og i hvert tilfælde er det lykkedes dem at skræmme befolkningen på disse væsentlige områder.

Det var virkelig morsomt at høre socialdemokratiets argumentation. Først sammenlignede hr. Løvig Simonsen de kulfyrede kraftværker med atomreaktorer, og så sagde han: ja, der er jo næsten ingen forskel her. Hvor-efter han så slutter af med at sige, at nu skal vi endelig bruge noget mere naturgas i kraftvarmeværkerne. Det er jo fuldstændig vanvittigt. Er der noget, der betyder noget, er det netop at holde priserne nede, og dér er den eneste rimelige sammenligning selvfølgelig de